

N:o 40.

Ank. till Riksd. kansli den 21 juni 1887, kl. 1 e. m.

Memorial, angående afskrifning af riksgäldskontorets återstående fordran för ett Vesterås domkyrkokassa beviljad lån.

(R. A.)

Rikets ständer beviljade vid 1856, 1857 och 1858 års riksdag, till reparationer å Vesterås domkyrka och åtskilliga förändringar uti samma kyrka, ett lån å 22,500 rdr rmt, som skulle få räntefritt innehafvas till 1860 års slut, men derefter återbetalas genom årligt erläggande af sex procent utaf lånesummans belopp; hvarvid räntan skulle godtgöras efter fyra för hundra årligen utaf det obetalda kapitalbeloppet och det öfriga komma att utgöra afbetalning å detsamma.

Sedan detta lån år 1858 utbetalts och liquiderna derå under åren 1861—1875 så fortgått, att kapitalåterstoden vid 1876 års början utgjorde 13,594 kronor 10 öre, befriade 1876 års riksdag enligt dess underdåniga skrifvelse den 5 maj 1876 (n:o 26), med bifall till Kongl. Maj:ts förslag, domkyrkokommissionen från och med början af år 1876 från erläggande af ränta och amortering å omförmälda lån, dock under förutsättning *dels* att Vesterås och S:t Ilians församlingar förklarade sig afstå från ett visst af dem gjordt förbehåll för bänkhyresersättnings höjande och *dels* att domkyrkokommissionen, mot erhållande af berörda eftergift från erläggande af ränta och amortering å det ifrågavarande

statslånet, åtog sig att börja och, utan anspråk på vidare statsbidrag, fullborda domkyrkotakets omläggning med koppar i enlighet med ett af professoren E. von Rothstein upprättadt förslag.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hafva i en den 24 nästlidne februari till statsutskottet aflåten skrifvelse meddelat, att Vesterås och S:t Ilians församlingar med anledning häraf afstått från det nyss antydda förbehållet; hvaremot domkyrkokommissionen i underdånig skrifvelse den 29 november 1876 anmält, att, enär kommissionens samtliga ledamöter endast i egenskap af embets- och tjenstemän fått sig ålagd vården om domkyrkans angelägenheter, kommissionen icke kunde underkasta sig det af riksdagen för beviljandet af befrielse från erläggande af ränta och amortering å omförmälda lån stadgade vilkor, att domkyrkokommissionen skulle åtaga sig att börja och fullborda domkyrkotakets omläggning med koppar.

I följd häraf har under åren 1876—1885 erläggandet till riksgäldskontoret af de föreskrifna annuiteterna med 1,350 kronor årligen fortsatts, så att nu af lånet återstå oguldna endast 3,914 kronor 32 öre jemte 4 % ränta derå från och med den 1 januari 1886.

Emellertid har, på sätt fullmäktige vidare tillkännagifva, domkyrkokommissionen, enligt hvad den i skrifvelse den 10 juni 1886 anfört, låtit under år 1880 verkställa en fullständig reparation å öfre brottet å domkyrkans tak med nya bräder, takstolar och kopparplåt samt under år 1881 utföra en dylik reparation å kyrkans nedre tak, allt i öfverensstämmelse med professoren von Rothsteins förslag; på grund hvaraf och då derjemte under år 1884 på domkyrkans egen bekostnad tornspiran blifvit omtäckt med ny kopparplåt och nya bräder, samt åtskilliga större utgifter för reparationer å domkyrkan m. m. förestode, domkyrkokommissionen hos Kongl. Maj:t hemstält, att, då de förutsättningar, hvarunder Riksdagen medgifvit befrielse för domkyrkokassan att från och med början af år 1886 erlægga ränta och amortering å ifrågavarande lån, blifvit uppfyllda, i det Vesterås och S:t Ilians församlingar afstått från det af dem gjorda förbehåll och domkyrkokommissionen börjat och utan anspråk på vidare statsbidrag fullbordat domkyrkotakets reparation och omtäckning med ny kopparplåt i enlighet med professoren von Rothsteins förslag, domkyrkokassan måtte komma i åtnjutande af den af 1876 års riksdag beviljade förmån och sålunda återbekomma de annuiteter som med 1,350 kronor årligen blifvit under tio år från och med 1876 till och med 1885 till riksgäldskontoret erlagda samt befrias från att vidare erlægga ränta och

amortering å samma statslån; öfver hvilken ansökning fullmäktige i riksgäldskontoret den 14 augusti 1886 afgifvit utlåtande till Konungen.

Vid detta ärendes föredragning den 3 december nästlidne år har Kongl. Maj:t, enär de för eftergift å 1858 års statslån stadgade vilkor blifvit uppfyllda, funnit godt förklara Vesterås domkyrkokassa vara befriad från att vidare erlægga ränta och amortering å nämnda lån; hvar emot Kongl. Maj:t funnit frågan om återbekommande af redan erlagda annuiteter å lånet icke till någon Kongl. Maj:ts åtgärd föranleda; hvilket blifvit genom Kongl. Maj:ts bref af sistnämnda dag fullmäktige till kännedom meddeladt.

Den annuitet å lånet, som med 1,350 kronor den 31 december 1886 förfallit, har i öfverensstämmelse härmed ej blifvit till riksgäldskontoret erlagd.

Fullmäktige, som ej ansett sig ega utan Riksdagens medgifvande afskrifva ifrågavarande fordran, hafva, under åberopande af hvad här ofvan meddelats, hemställt, att statsutskottet ville hos Riksdagen föreslå, att Riksdagen måtte medgifva, att återstoden 3,914 kronor 32 öre, jemte 4 % ränta derå från och med den 1 januari 1886, af riksgäldskontorets fordran för det till reparationer å Vesterås domkyrka och förändringar uti samma kyrka år 1858 utbetalda lån å ursprungligen 22,500 rdr rmt finge ur riksgäldskontorets räkenskaper afskrifvas.

Utskottet har ej något att erinra mot hvad sålunda blifvit föreslaget, utan hemställer,

att Riksdagen må medgifva, att återstoden, 3,914 kronor 32 öre, jemte 4 % ränta derå från och med den 1 januari 1886, af riksgäldskontorets fordran för det till reparationer å Vesterås domkyrka och förändringar uti samma kyrka år 1858 utbetalda lån å ursprungligen 22,500 rdr rmt ur riksgäldskontorets räkenskaper afskrifves.

Stockholm den 21 juni 1887.

På statsutskottets vägnar:

Gustaf Sparre.
